

торския законъ на византийския императоръ Юстиниянъ Велики, издаденъ въ 535 година, гдето се говори на първия блаженайши самостоятеленъ архиепископъ на първа Юстинияния или България, Кателияна: „И така да знае твоето блаженство на нашето име, ние отправяме настоящия законъ къмъ твоята почтена катедра, щото църквата на нашето отечество да има постоянно такъво благоволение за слава на Всевишния Богъ и за вѣчно поменуване на моето име. Когато управителя на твоята катедра отиде отъ този свѣтъ, то тогава ние установяваме нейния архиепископъ да го поставлява свещения съборъ отъ митрополитът, както това приличествува на архиепископъ, който се почита отъ всичките църкви“ (11 новела на Юстиниянъ Велики). Този древенъ редъ при избирането на блаженайшите архиепископи на първа Юстинияния или България отъ събора на иллирийските митрополити строго се е съблюдавалъ отъ дълбока древность, да се не допуска мирски елементъ при избора отъ иллирийските митрополити на блаженайши архиепископъ на първа Юстинияния или България и трѣба този древенъ обичай да се спазва и за напредъ.

Никогашъ блаженайшите архиепископи на първа Юстинияния или България не сѫ носили почетния църковенъ древенъ титулъ Екзархъ, въ смисълъ на блаженайши самостоятеленъ патриархъ или папа, при всичко, че този почетенъ титулъ и да е най-древния на самостоятелните блаженайши архиепископии и глави на помѣстните самостоятелни църкви, както това ние виждаме отъ 48 правило на картагенския съборъ, което казва: „Епископа первого престола да не име-
нуетъся екзархомъ иереевъ или верховнимъ свещеникомъ, или
чемъ либо подобнимъ, но токмо епископомъ первого пре-
стола“. Но този древенъ църковенъ титулъ „Екзархъ“ не сѫ
носили никогашъ блаженайшите самостоятелни архиепископи
на България или първа Юстинияния и за напредъ трѣба
да се изостави, а да си остане древния църковенъ титулъ
„Блаженайши архиепископъ“, или пѣкъ да се приеме църков-
ния почетенъ титулъ, каквъто сѫ носили отъ по късно време
българските блаженайши архиепископи „Патриархъ“, каквъто
почетенъ титулъ е носилъ въ 1767 година Блаженай-
шия Охридски патриархъ Арсений. Всѣкогашъ смиренитъ
приемници на светаго апостола Павла, блаженайшите архи-